

KRÚDY GYULA

ÉJI ZENE

(Válogatott elbeszélések

1913–1915)

„Mindent szeretett, ami hazugság, illúzió, elképzelés, regény“ — írja Krúdy egyik hősről, akinek alakjában — mint annyiszor — önmagát írta. „Semmit sem írtam, csak színhazugságokat“ — vallja másutt. S nem véletlen, hogy az álmok, illúziók világában szinte egyetlen témája a szerelem. És mégis: a ma olvasója számára ezek az írások egy, a nagyapák emlékezetébe merült korszak színes társadalomrajza által kapnak igazi jelentőséget. A sokszor szentimentalizmus felé hajló romantikus eszményítés mögött megfigyelhetjük Krúdy védekező magatartását kora nyomasztó valóságával szemben, s a gyakori ironikus ellenpontozás is az író kiábrándultságáról árulkodik.

Az elbeszélések negyedik kötete Krúdy sajátos alkotóművészetének további érlelődéséről ad számot. Abból az időszakból meríti anyagát, amikor az író — közel húszévi termékeny publikálás után! — végre az országos érdeklődés középpontjába kerül. Kötetünk időrendben vonultatja fel a korszak legjobb elbeszéléseit: a *Csurli és társai*, *Első szerelem*, *Púder*, *Aranykéz utcai szép napok* és *Szindbád: A feltámadás* c. kötetek színe-javát, valamint számos, kötetben ezúttal először megjelenő írást.